

אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו

מתוך שחרית ליום כיפור

אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו סָלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. זְכַרְנוּ בְּזַכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאוּלָּה וַיְשׁוּעָה :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכֵּלָה :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. מִלֵּא אֲסַמִּינוּ שְׁבַע :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. שְׁמַע קוֹלְנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. נָא אֵל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. תְּהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :
אַבִּינוּ מִלְּפָנָיו. חַנּוּנוּ וְעַנּוּנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

תפילת "אבינו מלכנו"

תפילת אבינו מלכנו היא תפילה הנאמרת בעשרת ימי תשובה. מקור לתפילה זו נמצא בגמרא.

כאשר הייתה שנת בצורת, והחכמים גזרו תענית דיבור, יצא רבי אליעזר לרחביה של עיר להיות שליח ציבור. התפלל והתפלל - ולא ירדו גשמים. החליפו רבי עקיבא ואמר רק שתי שורות: "אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָטָאנוּ לְפָנֶיךָ, אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹה אֶתָּה". מיד החל לרדת גשם. ההסבר לכך הוא שרבי עקיבא היה סולח לכל מי שפגע בו, וכך האלוהים נוטה לסלוח.

במרכז הבקשות מ"אבינו מלכנו" עומדת הבקשה "כתבנו בספר..." והכוונה היא לספר החיים.

שימו משורה זו הבקשה עוברת לעשה למענך.

הסיבה כי לעתים לא מגיע לנו כי "אין בנו מעשים" ואז אנו נשענים על החסד, אבל בתחילת השנה עלינו לחשוב על אותם מעשים שאנו רוצים לעשות לטובת עצמנו, עמנו והאנושות כולה ולא להסתפק בחסד.